

Bakalářská práce Evy Radilové si klade za cíl představit Českou komoru tlumočnicků znakového jazyka (Komoru) jako profesní organizaci tlumočnicků pro neslyšící s významnými aktivitami primárně v oblasti uměleckého tlumočení, avšak s přesahem do jiných zejm. vzdělávacích a osvětových oblastí zájmu. Prioritou autorky práce bylo na základě dostupných zdrojů vytvořit přehled divadelních představení, která byla realizována pod profesním vedením České komory tlumočnicků znakového jazyka a zasadit je do osvětujícího kontextu.

Na první pohled se může zdát práce jednoduchá na zpracování, ale autorka se musela vypořádat minimálně se dvěma zásadními úskalími: 1) nedostatkem kvalitních, a především relevantních zdrojů a 2) lákavým vyprávěcím stylem, který se v souvislosti s tématem, a především vztahem autorky k tématu, přímo nabízí. Podle mého názoru se s oběma úskalími kol. Radilová vypořádala se ctí.

Velmi poctivě přistupovala k výzvě vyhledat za každou cenu co nejvíce podkladů a zbytek potřebných informací vyzískat pracnými rozhovory s účastníky projektů tlumočených představení. Zde bych ráda vyzvedla obrovský posun, který autorka práce učinila ve svém jazykovém vývoji. Pokud má být hlavním cílem zpracovávání závěrečné práce naučit se a následně doložit kompetenci práce s odbornou literaturou a dalšími studijními zdroji, pak jej Eva Radilová naplnila. Pro autorku primárně umělecky založenou bylo zpracování odborné práce náročné, místy až bolavé, ale díky své houževnatosti svůj úkol nevdala a výsledek stojí za to (zvláště srovnáme-li úroveň prvních a posledních textů).

Česká komora tlumočnicků znakového jazyka byla nesmírně aktivní (a do budoucna snad zase bude) profesní organizací. Práce Evy Radilové je mimo jiné cenná právě proto, že uceleně popisuje celou jednu oblast jejích aktivit.

Výsledná práce navzdory všem snahám autorky není dokonalá. Významný kvalitativní rozdíl je pak zřejmý u úvodních a závěrečných kapitol (Úvod, Závěr) a kapitol stěžejní části práce, na které bylo s největší pravděpodobností více času a dostalo se jim i více redakčních úprav. Na str. 7 bych uvítala důslednější citování zdrojů, někdy se objeví úsměvné překlepy (str. 7) „*Tato část se také zabývá historií tlumočení českého znakového jazyka a představuje tlumočnické organizace na českém území koncem 19. a začátkem 20. století.*“ Časté je také opakování jazykových prostředků (např. str. 7): „*Jelikož bylo pro vznik této bakalářské práce velice obtížné dohledat konkrétní a detailní zdroje, zvolila jsem ve výzkumné části dvě výzkumné metody...*“

Jako čtenáři mi také chybí prostý seznam divadel a divadelních představení, které Komora realizovala. Vše je zaneseno v přehledové tabulce. Ta je však jen v příloze práce a v těle textu tak tyto zásadní informace v přehledné formě nenajdeme.

Jsem rovněž přesvědčena, že by práci o vizuálním umění prospěly doplňující ilustrační fotografie nebo obrázky.

K práci mám jen doplňující dotazy (předem děkuji za jejich zodpovězení):

1. K dotazu: „*Jsou naopak podle Vás typy představení, která jsou pro Neslyšící více vhodná než ostatní?*“ U této otázky se odpovědi respondentů podle autorky rozcházely. První z nich zmiňuje, že pro neslyšící publikum jsou vhodnější představení se silnou vizuální složkou. Druhý by neselektoval a nabídl by neslyšícím divákům větší spektrum kulturního využití.

S druhým tvrzením se autorka ztotožňuje. Autorka (snad) se mnou bude souhlasit, když prohlásím, že některá představení jsou z pohledu tlumočení pro neslyšící diváky „vhodnější“ než jiná. Co všechno podle autorky hraje roli při rozhodování o větší ne/vhodnosti představení pro neslyšící?

2. Je podle vás důležité, aby se na tlumočených představeních pro neslyšící diváky podíleli také neslyšící tlumočníci? Pokud ano, proč? Je to opravdu jen z důvodu jazykové supervize?
3. V jaké roli se autorka v oblasti tlumočení divadla cítí nejkompetentnější a jaký to může mít okamžitý přínos pro komunitu českých neslyšících (herečka, tlumočnice, producentka, poradkyně, mentorka, mediátorka, zadavatelka, supervizorka ...)

Závěr:

Bakalářská práce Evy Radilové *Česká komora tlumočnicků znakového jazyka: umělecké tlumočení v letech 2000-2020* i s drobnými výhradami splňuje požadavky na bakalářské práce kladené a může být podkladem k solidní obhajobě.

Nada Hynková Dingová

31. srpna 2022

Návrh klasifikace: výborně